

ЗАЛКОВА КОНТРОЛЬНА РОБОТА
З ТЕОРЕТИЧНОГО КУРСУ ВСТУП ДО ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
(30 контрольних питань)
Варіант 1

1. Виникнення нового короткого З.Г. ѓ у загальногерманській мові дозволило заповнити прогалину, що виникла на місці старого короткого І.Є. ѓ, яке зникло, трансформувавшись у З.Г. ай. Первинна трансформація І.Є. ѓ у З.Г. ай мала місце, тому що:

- А) у наголошеній позиції короткі голосні почали вимовлятися більш відкрито, а довгі голосні – вужче;
 В) у наголошеній позиції довгі голосні почали вимовлятися більш відкрито, а короткі голосні – вужче;
 С) у ненаголошеній позиції короткі голосні почали вимовлятися більш відкрито, а довгі голосні – вужче;
 D) мала місце зміна характеру та місця наголосу у давньогерманських словах.

2. Наведені нижче приклади

Гт.	Да.	Двн.
Itan	ētan	essen/ezzen
	Д.а.	Двн.
	apple	Aphul (сучасн. Apfel)

ілюструють таке фонетичне явище у давньогерманських мовах як:

- А) основну фонетичну тенденцію зміни характеру і місця наголосу та перший пересув приголосних;
 В) виключно західногерманське подвоєння або гемінація;
 С) другий пересув приголосних;
 D) перший та другий пересуви приголосних.

3. Наведені нижче приклади

Гт.	Да.
arian	eria
dōmjān	dēman

є винятками з такого фонетичного явища у давньогерманських мовах, як:

- А) явище палатальний умлаут;
 В) явище умлаут;
 С) явище велярний умлаут;
 D) явище західногерманське подвоєння або гемінація.

4. Дана таблиця ілюструє таку частину мови у давньогерманських мовах, як:

Гт.	Да.	Двн.
bairands	berende	beranti

- А) дієприкметник I і II;
 В) претеріт (однина);
 С) дієприкметник I;
 D) дієприкметник II.

5. Перший пересув приголосних (Закон Гримма) стався:

- А) 5-4 вв до н.е., до основної фонетичної тенденції, після другого пересуви приголосних;

- В) 4-2 вв. до н.е., після основної фонетичної тенденції;
 С) 4-2 вв. до н.е., до основної фонетичної тенденції;
 D) після початку нашої ери, до другого пересуви приголосних.

6. Претеріто-презентні дієслова утворюють форми минулого часу за допомогою:

- A) чергування дієслівних форм за аблаутом;
 В) продуктивного дентального суфікса;
 С) як продуктивного дентального суфікса, так і чергування дієслівних форм за аблаутом;
 D) не мають минулого часу.

7. Однорідність германських мов-складових при становленні загальногерманської мови-основи була характерною для наступного періода:

- A) з початку нашої ери;
 В) в 4(3)-2 ст. до н.е.;
 С) до початку нашої ери;
 D) у 1 тисячолітті до н.е.

8. Дана контрастивна таблиця ілюструє таке давньогерманське фонетичне явище, як:

Гт. kuzans	да. coren
Гт. kuzum	да. curon

- A) інтервокальні приголосні;
 В) закон К. Вернера;
 С) закон К. Вернера та правило ротацізму;
 D) правило ротацізму.

9. Наведена нижче таблиця ілюструє таке фонетичне явище у давньогерманських мовах, як:

рос. болото > д.а. rōl рос. два > гт. twā, д.а. twā, д.н. zwei

- A) інтервокальні приголосні;
 В) перший пересув приголосних;
 С) другий та перший пересуви приголосних;
 D) другий пересув приголосних.

10. Спосіб у загальногерманській мові був представлений:

- A) індикативом, імперативом, оптативом, кон'юнктивом;
 В) індикативом, імперативом, оптативом;
 С) індикативом, імперативом, кон'юнктивом;
 D) індикативом, кон'юнктивом, оптативом.

11. Готська мова використовується у контрастивному аналізі для ілюстрації таких мовних явищ, як:

- A) умлаут, закон К. Вернера, правило ротацізму;
 В) другий пересув приголосних, аблаут, правило ротацізму;
 С) виключно умлаут, закон К. Вернера, правило ротацізму;
 D) умлаут, другий пересув приголосних, правило ротацізму.

12. У північно- та східногерманських діалектах зустрічаються окремі нечисленні запозичення з:

- A) кельтської групи мов;
 В) балтійської групи мов;
 С) індійської групи мов;
 D) слов'янської групи мов.

13. Нижченаведені приклади ілюструють відмінювання:

Інфінітив	Претеріт (однина)	Дісприкметник II
habban	hæfde	hæfd

libban

lifde

lifd

- A) сильних давньогерманських дієслів;
 B) слабких давньогерманських дієслів;
 C) претеріто-презентних дієслів;
 D) сильних та слабких давньогерманських дієслів.

14. Найбільш суттєвою відмінністю I пересуву приголосних від II пересуву приголосних у германських мовах є:

- A) усі перераховані нижче фактори;
 B) географічний фактор;
 C) позиційний фактор;
 D) хронологічний фактор.

15. Нижченаведені приклади ілюструють таке фонетичне явище, як:

<i>Готська мова</i>	<i>Давньоанглійська мова</i>
gastir	gestr
nasjan	nerien
dōmjān	dēman
sōkjan	sēkan

- A) аблаут і умлаут;
 B) палатальний умлаут;
 C) велярний умлаут;
 D) аблаут.

16. Антуан Мейє за допомогою запропонованої ним Теорії субстрату інтерпретував у давньогерманських мовах такі явища:

- A) виключно перший пересув приголосних та германський пересув голосних;
 B) основну фонетичну тенденцію зміни характеру і місця наголосу та перший пересув приголосних;
 C) виключно основну фонетичну тенденцію – зміну характеру та місця наголосу;
 D) виключно перший та другий пересуви приголосних.

17. Дана таблиця ілюструє таке давньогерманське граматичне явище, як:

	Лат.	Рос.	Гт.	Да.	Двн.
Називн.	ēgo	я	īc	ic	ich
Родов.	meī	меня	meina	mīna	meine
Дав.	mī	мне	mīs	mē	mir

- A) явище мутації *i/e*;
 B) чергування голосних за аблаутом;
 C) чергування приголосних за законом К. Вернера;
 D) суплетивізм.

18. Наслідком основної фонетичної тенденції у германських мовах стало:

- A) розвиток майбутньої синтетичної будови усіх германських мов;
 B) виключно фонетичні зміни у германських мовах;
 C) розвиток омонімії, зникнення флексій, майбутня синтетична будова англійської мови;
 D) розвиток омонімії, зникнення флексій, майбутня аналітична будова англійської мови.

19. Хвиля латинських запозичень, на відміну від кельтських, була повністю германізована, тому що:

- A) більш відповідає фонетичній та морфологічній будові загальногерманської мови;
 B) стала наявною після оформлення основної фонетичної тенденції і I пересуву приголосних;
 C) стала наявною перед оформленням основної фонетичної тенденції і I пересувом приголосних;
 D) була більш численною, ніж кельтська хвиля запозичень.

20. Найбільший вплив у межах загальногерманської мови на перетворення індоєвропейської морфологічної системи на шляху до аналітизму здійснили:

- A) руйнування флексій та способи словотворення;
- B) виключно основна фонетична тенденція;
- C) способи словотворення та основна фонетична тенденція;
- D) основна фонетична тенденція та руйнування флексій.

21. Аблаут був розповсюджений та виник:

- A) як у індоєвропейській, так і давньогерманських мовах, VII ст. н.е.;
- B) як у індоєвропейській, так і давньогерманських мовах, у період спільноіндоєвропейської єдності;
- C) виключно у індоєвропейській мові, у період спільноіндоєвропейської єдності;
- D) виключно у давньогерманських мовах, у IV ст. н.е..

22. Індоєвропейська грамати́ка мала три засоби вираження форм:

- A) флексії, чергування голосного за аблаутом, чергування голосного за умлаутом;
- B) флексії, чергування голосного за аблаутом, чергування приголосних за законом К. Вернера;
- C) флексії, чергування голосного за аблаутом, зміна висоти тону;
- D) флексії, чергування голосного за умлаутом, зміна висоти тону.

23. У межах першого пересуву приголосних відбулися такі фонетичні зміни:

- A) І.Є. глухі зімкнені звуки > З.Г. дзвінки щілинні звуки (спіранти), І.Є. дзвінки зімкнені > З.Г. глухі зімкнені, І.Є. дзвінки зімкнені придихові > З.Г. дзвінки щілинні;
- B) І.Є. глухі зімкнені звуки > З.Г. глухі щілинні звуки (спіранти), І.Є. дзвінки зімкнені > З.Г. глухі зімкнені, І.Є. дзвінки щілинні > З.Г. дзвінки зімкнені придихові;
- C) І.Є. глухі зімкнені звуки > З.Г. глухі щілинні звуки (спіранти), І.Є. глухі зімкнені > З.Г. дзвінки зімкнені, І.Є. дзвінки зімкнені придихові > З.Г. дзвінки щілинні;
- D) І.Є. глухі зімкнені звуки > З.Г. глухі щілинні звуки (спіранти), І.Є. дзвінки зімкнені > З.Г. глухі зімкнені, І.Є. дзвінки зімкнені придихові > З.Г. дзвінки щілинні.

24. Основні шари давньогерманської лексики представлені:

- A) виключно індоєвропейськими елементами і загальногерманською лексикою;
- B) виключно індоєвропейськими елементами, загальногерманською лексикою, запозиченою лексикою;
- C) виключно загальногерманською лексикою і запозиченою лексикою;
- D) виключно індоєвропейськими елементами і запозиченою лексикою.

25. Шар кельтських запозичень у З.Г. мову відбувся у період:

- A) існування загальногерманської єдності та З.Г. мови-основи;
- B) існування індоєвропейської єдності;
- C) існування як індоєвропейської, так і загальногерманської єдності;
- D) після руйнування загальногерманської єдності.

26. Лексичну одиницю *kyriake* (" > двн. *kiriha* "церква", на. *church*, ннім. *die Kirche*) було запозичено до західногерманських діалектів з такої мови, як:

- A) шведська;
- B) грецька;
- C) латинська;
- D) кельтська.

27. Латинські запозичення, підлягали повному ступеню германізації, тому що:

- A) більш відповідала фонетичній та морфологічній будові загальногерманської мови;
- B) стала наявною перед оформленням основної фонетичної тенденції і I пересувом приголосних;
- C) була більш численною, ніж кельтська хвиля запозичень;
- D) стала наявною після оформлення основної фонетичної тенденції і I пересуву приголосних.

28. Назвіть дану фонетичну тенденцію:

Загально-германська	Давньо-англійська	Давньо-німецька	Сучасна англійська	Сучасна німецька
bindanan	Bindan	bindan	bind	Binden

в'язати				
---------	--	--	--	--

- A) асиміляція;
- B) германський пересув голосних;
- C) залежність голосних від наголосу;
- D) мутація.

29. Найбільш суттєвою відмінністю I пересуву приголосних від II пересуву приголосних у германських мовах є:

- A) усі перераховані нижче фактори;
- B) географічний фактор;
- C) позиційний фактор;
- D) хронологічний фактор.

30. Суплетивізм як засіб словотворення передбачає, що кожна нова граматична форма утворюється:

- A) від нового кореня за допомогою чергування приголосних за законом К. Вернера;
- B) від кореня вже існуючого слова;
- C) за допомогою чергування голосних за аблаутом;
- D) від нового кореня.